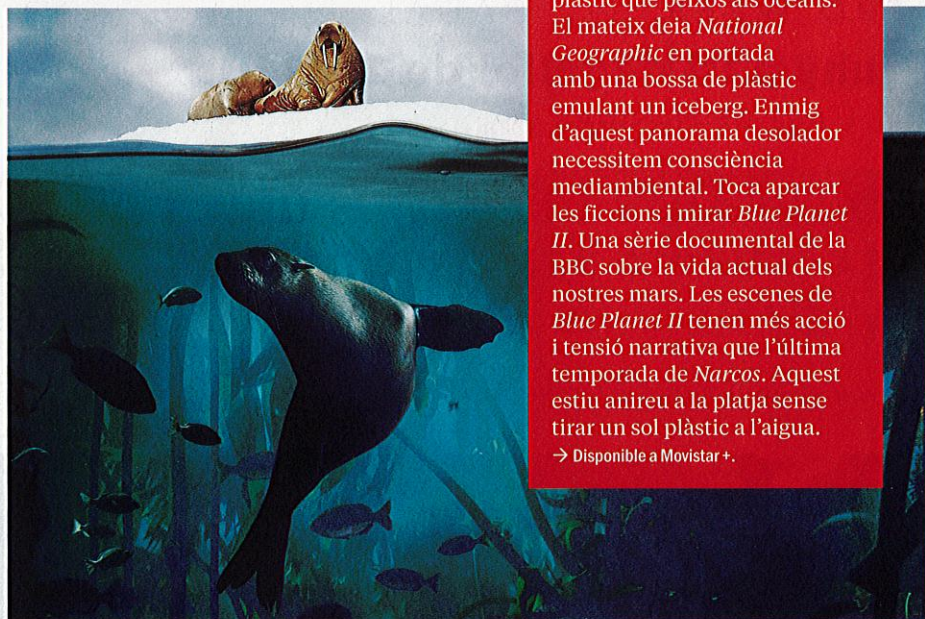

SÈRIES

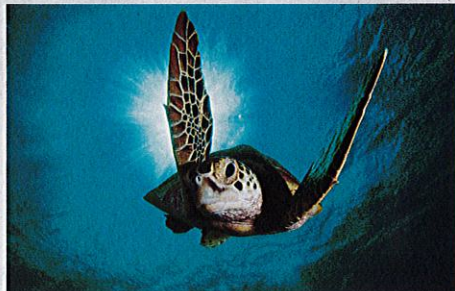
Per Serializados

Blue Planet II

L'ONU HA ALERTAT que d'aquí 30 anys hi haurà més plàstic que peixos als oceans. El mateix deia *National Geographic* en portada amb una bossa de plàstic emulant un iceberg. Enmig d'aquest panorama desolador necessitem consciència mediambiental. Toca aparcar les ficcions i mirar *Blue Planet II*. Una sèrie documental de la BBC sobre la vida actual dels nostres mars. Les escenes de *Blue Planet II* tenen més acció i tensió narrativa que l'última temporada de *Narcos*. Aquest estiu anirem a la platja sense tirar un sol plàstic a l'aigua.

→ Disponible a Movistar+.

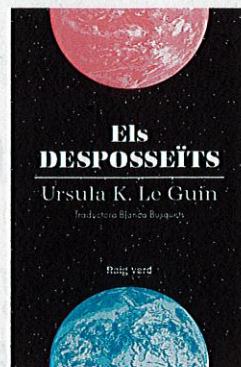
→ David Attenborough

El mite, l'home, la saviesa. Com Carl Sagan descobrint-nos a *Cosmos* la vida de l'univers, Attenborough porta un tou d'anys fent-nos entendre les bestioles que corren, neden i es reproduïxen al nostre voltant. A *Blue Planet II* ho torna a aconseguir.

→ Límits inexplorats

La diferència principal entre la primera part de *Blue Planet* i la segona és que hi ha nous descobriments. A *Blue Planet II* ens submergim fins al punt més fosc i profund de l'oceà i el veiem com mai abans s'havia mostrat. Semblen recreacions, però és la pura realitat.

3 RAONS PER LLEGIR...

ELS DESPOSSEÏTS

Ursula K. Le Guin

→ Raig Verd. 432 pàg. 24,95 €.

1.

Creadora d'universos virtuosa

En el molt heteropatriarcal món de la fantasia i la ciència-ficció, els creadors d'universos sempre són homes: R.E. Howard, Tolkien, Lovecraft, Asimov... Ursula K. Le Guin –morta el passat gener– n'és la felix excepció: Terramar i Hainish són cosmologies literàries amb una suspensió de la incredulitat a prova de bombes.

2.

És una dona!

Sí, és un fet obvi. Però potser per això, en lloc del maniqueisme binari i un pèl rosegaltars de Tolkien –el Bé contra el Mal– o el sang i fetge de Moorcock, en l'obra de Le Guin mana el dubte i l'ambigüitat sobre què és correcte, una riquesa de matisos que situa l'ésser humà en la zona grisa de la realitat via ciència-ficció.

3.

Paràbola vigent

Els desposseïts va guanyar el prestigiós Premi Nebula l'any de la seva publicació, el 1974, i tots els premis de ciència-ficció haguts i per haver. Aquest conte de planetes veïns –un d'anarquista, amb una revolució estancada, i un de capitalista, amb la població morint de gana– vehicula un missatge ecologista i social que, lluny de passar de moda, guanya vigència any rere any. També és un dels seus escrits més densos. Però esclar, per alguna cosa en diuen ideologia.

■ Ricard Martín

DICCIONARI URBÀ

ARGOT PER A BARCELONINS XERRAIRES

Per Josep Pedrals

Entrepants

Anomenem 'entrepants' la zona que, cenyint la cintura i baixant fins a sota dels glutis, amb forma de calces, serveix per unir un parell de mitges quan formen uns pantis. Exemple: "Se m'ha fet una carrera als entrepants!".